

2015-06-22

B E S L U T S P R O M E M O R I A

FI Dnr 15-3081

Finansinspektionen
Box 7821
SE-103 97 Stockholm
[Brunnsgatan 3]
Tel +46 8 787 80 00
Fax +46 8 24 13 35
finansinspektionen@fi.se
www.fi.se

Ändring av Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:10) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIFM-föreskrifterna)

Sammanfattning

Finansinspektionen beslutar om ändringar i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:10) om förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIFM-föreskrifterna).

Riksdagen beslutade den 11 juni 2015 om lagändringar som ska genomföra de ändringar som beslutades i maj 2014 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (AIFM-direktivet). Dessutom ska förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) som tar emot och vidarebefordrar order i fråga om finansiella instrument tillämpa bestämmelserna om inhämtande av information från kunder i 8 kap. 24 och 25 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden.

Ändringarna i AIFM-föreskrifterna innebär en anpassning till lagändringarna. En svensk AIF-förvaltare som enligt de nya lagreglerna avser att erbjuda och tillhandahålla diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och andra sidotjänster i andra länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES) ska enligt ändringarna tillämpa 6 kap. AIFM-föreskrifterna om svenska AIF-förvaltares verksamhet utomlands. Dessutom ska en AIF-förvaltare som tar emot och vidarebefordrar order i fråga om finansiella instrument tillämpa Finansinspektionens föreskrifter som hör till 8 kap. 24 och 25 §§ lagen om värdepappersmarknaden.

Ändringarna träder i kraft den 3 juli 2015.

Innehåll

1	Utgångspunkter	3
1.1	Målet med regleringen	3
1.2	Nuvarande och kommande regelverk.....	3
1.3	Regleringsalternativ	4
1.4	Rättsliga förutsättningar	4
1.5	Ärendets beredning	4
2	Motivering och överväganden.....	5
2.1	Svenska AIF-förvaltares verksamhet utomlands.....	5
2.2	Inhämtande av information från kunder.....	6
2.3	Datum för ikraftträdande	7
3	Förslagets konsekvenser.....	8
3.1	Konsekvenser för samhället och konsumenterna.....	8
3.2	Konsekvenser för företagen.....	9
3.3	Konsekvenser för Finansinspektionen.....	11

1 Utgångspunkter

1.1 Målet med regleringen

I maj 2014 gjordes vissa ändringar i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/61/EU av den 8 juni 2011 om förvaltare av alternativa investeringsfonder samt om ändring av direktiv 2003/41/EG och 2009/65/EG och förordningarna (EG) nr 1060/2009 och (EU) nr 1095/2010 (AIFM-direktivet).¹ Ändringarna innebär att en förvaltare av alternativa investeringsfonder (AIF-förvaltare) med stöd av ett tillstånd i hemlandet för diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och vissa sidotjänster, efter ett underrättelseförfarande, får erbjuda och tillhandahålla även dessa tjänster i andra länder inom Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (EES).

I propositionen Några värdepappersmarknadsfrågor (prop. 2014/15:115) från den 23 april 2015 lämnade regeringen förslag till hur ändringarna ska genomföras i svensk rätt. Dessutom föreslog regeringen att en AIF-förvaltare som erbjuder och tillhandahåller sidotjänsten ta emot och vidarebefordra order i fråga om finansiella instrument, ska tillämpa bestämmelserna om inhämtande av information från kunder i 8 kap. 24 och 25 §§ lagen (2007:528) om värdepappersmarknaden. Den 11 juni 2015 antog riksdagen regeringens förslag till lagändringar.

Med anledning av lagändringarna görs vissa ändringar i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2013:10) om alternativa investeringsfonder (AIFM-föreskrifterna). Ändringarna i AIFM-föreskrifterna syftar till att anpassa dem till de nya lagbestämmelserna.

1.2 Nuvarande och kommande regelverk

AIFM-direktivet reglerar juridiska personer vars normala verksamhet består av förvaltning av en eller flera alternativa investeringsfonder. Direktivet har genomförts i svensk rätt i lagen (2013:561) om alternativa investeringsfonder (LAIF).

Enligt AIFM-direktivet har en EES-baserad AIF-förvaltare rätt att med stöd av sitt hemlandstillstånd förvalta en alternativ investeringsfond som är etablerad i ett annat land inom EES och marknadsföra en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES om ett underrättelseförfarande följs. För svenska AIF-förvaltare har dessa regler genomförts i 6 kap. 1 och 3 §§ LAIF. För utländska AIF-förvaltare har reglerna genomförts i 5 kap. 1 och 3 §§ samma lag.

För att genomföra de ändringar av AIFM-direktivet som antogs i maj 2014 har vissa lagändringar gjorts. Dessutom har en komplettering skett av de

¹ Se Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/65/EU av den 15 maj 2014 om marknader för finansiella instrument och om ändring av direktiv 2002/92/EG och av direktiv 2011/61/EU (omarbetning) (Mifid 2).

bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden som ska tillämpas av en AIF-förvaltare som erbjuder och tillhandahåller sidotjänsten ta emot och vidarebefordra order i fråga om finansiella instrument. Lagändringarna träder i kraft den 3 juli 2015.

I AIFM-direktivet finns även bestämmelser som innebär att det blir möjligt för icke EES-baserade AIF-förvaltare och icke EES-baserade alternativa investeringsfonder att med stöd av tillstånd i ett land inom EES genom ett underrättelseförfarande driva verksamhet i andra länder inom EES. Dessa bestämmelser i direktivet har ännu inte trätt i kraft. Regeringen har överlämnat en proposition till riksdagen med förslag till lagändringar om så blir fallet (prop. 2013/14:113). Lagändringarna föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer. AIFM-föreskrifterna kan med anledning av detta behöva ses över inom kort.

1.3 Regleringsalternativ

Finansinspektionens föreskriftsändringar är ett led i genomförandet av AIFM-direktivet och en förutsättning för att direktivets bestämmelser ska få genomslag i svensk rätt. Finansinspektionen har bedömt att det inte finns något godtagbart alternativ till att införa de nya reglerna som bindande föreskrifter. AIFM-föreskrifterna innehåller i sin nuvarande lydelse bestämmelser om svenska AIF-förvaltares gränsöverskridande verksamhet avseende förvaltning av en alternativ investeringsfond. På grund av ändringarna i LAIF kompletteras AIFM-föreskrifterna nu med motsvarande bestämmelser om svenska AIF-förvaltares gränsöverskridande verksamhet avseende diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och andra sidotjänster. När det gäller den ändring i LAIF som innebär att en AIF-förvaltare som tar emot och vidarebefordrar order i fråga om finansiella instrument ska tillämpa 8 kap. 24 och 25 §§ lagen om värdepappersmarknaden, ska AIFM-föreskrifterna hänvisa till motsvarande regler i Finansinspektionens föreskrifter (FFFS 2007:16) om värdepappersrörelse.

1.4 Rättsliga förutsättningar

Ändringarna i AIFM-föreskrifterna meddelas med stöd av befintliga bemyndiganden i 4 § 6 och 5 § 1 och 19 förordningen (2013:587) om förvaltare av alternativa investeringsfonder.

1.5 Ärendets beredning

Föreskriftsändringarna är baserade på de ändringar i LAIF som riksdagen beslutade om den 11 juni 2015.

Den 23 april 2015 remitterade Finansinspektionen ett förslag till ändrade föreskrifter om förvaltare av alternativa investeringsfonder. Majoriteten av remissinstanserna har tillstyrkt förslaget i dess helhet eller inte haft något att invända mot det. Tre remissinstanser har lämnat synpunkter i sak på förslaget.

Finansinspektionen har övervägt framförda remissynpunkter och redogör för dem och Finansinspektionens överväganden under respektive avsnitt.

Eftersom ändringarna är av begränsad omfattning bedömde Finansinspektionen att det inte behövdes någon extern referensgrupp när förslaget togs fram.

2 Motivering och överväganden

Finansinspektionen redogör nedan för föreskriftsändringarna och de överväganden som Finansinspektionen har gjort.

2.1 Svenska AIF-förvaltares verksamhet utomlands

Finansinspektionens ställningstagande: En svensk AIF-förvaltare som avser att erbjuda och tillhandahålla diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och andra sidotjänster i andra länder inom EES ska tillämpa 6 kap. AIFM-föreskrifterna om svenska AIF-förvaltares verksamhet utomlands.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller har inte något att invända mot det.

Finansinspektionens skäl: I 6 kap. AIFM-föreskrifterna finns bestämmelser som kompletterar LAIF om vad som gäller för svenska AIF-förvaltares gränsöverskridande verksamhet. Där tas bland annat upp vilket språk som underrättelser till Finansinspektionen ska upprättas på och vad en anmälan om väsentliga ändringar ska innehålla. Hittills har bestämmelserna omfattat sådan gränsöverskridande verksamhet som sker i form av förvaltning och marknadsföring av alternativa investeringsfonder.

Eftersom AIF-förvaltare även ska kunna erbjuda och tillhandahålla diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och vissa andra sidotjänster, med stöd av sitt hemlandstillstånd efter ett underrättelseförfarande, görs 6 kap. AIFM-föreskrifterna tillämpliga även på den verksamheten.

Ändringarna innebär att det i 6 kap. 1 § AIFM-föreskrifterna anges att bestämmelserna i kapitlet även gäller för en AIF-förvaltare med tillstånd enligt 3 kap. 2 § LAIF som avser att driva verksamhet utomlands enligt 6 kap. samma lag. Dessutom görs det en komplettering i hänvisningen till LAIF i 6 kap. 2 § AIFM-föreskrifterna så att hänvisningen även omfattar underrättelser om att erbjuda och tillhandahålla diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och andra sidotjänster. Möjligheten att gränsöverskrida med tillstånd enligt 3 kap. 2 § LAIF gäller diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och sidotjänsterna förvara och administrera andelar eller aktier i företag för kollektiva investeringar, ta emot och vidarebefordra order i fråga om finansiella instrument och lämna investeringsråd i ett annat land inom EES. Sidotjänsten

ta emot medel med redovisningsskyldighet omfattas således inte av möjligheten att gränsöverskrida eftersom den saknar motsvarighet i direktivet.

2.2 Inhämtande av information från kunder

Finansinspektionens ställningstagande: En AIF-förvaltare som tar emot och vidarebefordrar order i fråga om finansiella instrument ska tillämpa bestämmelserna i 15 kap. 7–11 §§ Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersrörelse.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: Tillstyrker förslaget eller har inte något att invända mot det. *Fondbolagens förening* har påpekat att det finns oklarheter när det gäller Finansinspektionens förutsättningar att i 10 kap. 1 § AIFM-föreskrifterna hänvisa till 13 kap. 1–4 och 6 §§ samt 20 kap. 1–10 §§ Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersrörelse.

Finansinspektionens skäl: I 10 kap. 1 § AIFM-föreskrifterna anges vilka bestämmelser i Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersrörelse som en AIF-förvaltare ska tillämpa när den utför diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och andra tjänster enligt 3 kap. 2 § LAIF. Den nuvarande uppräkningsen är anpassad efter utformningen av den angivna lagbestämmelsen som anger vilka bestämmelser i lagen om värdepappersmarknaden som är tillämpliga på sådan verksamhet.

Som framgår ovan har uppräkningsen i 3 kap. 2 § tredje stycket LAIF kompletterats med en hänvisning till 8 kap. 24 och 25 §§ lagen om värdepappersmarknaden för att en AIF-förvaltare som erbjuder och tillhandahåller sidotjänsten ta emot och vidarebefordra order i fråga om finansiella instrument ska tillämpa dessa bestämmelser om inhämtande av information från kunder. För att göra en korrekt passandebedömning vid erbjudande och tillhandahållande av tjänsten ta emot och vidarebefordra order i fråga om finansiella instrument måste AIF-förvaltaren inhämta information från kunden. Skyldigheten för en AIF-förvaltare att inhämta information avser uppgifter om kundens kunskaper och erfarenheter av den specifika tjänsten eller produkten. En AIF-förvaltare ska begära att kunden lämnar de uppgifter som krävs för att bolaget ska kunna rekommendera kunden de investerings-tjänster och finansiella instrument som passar denne.

Med anledning av ändringarna i 3 kap. 2 § tredje stycket LAIF bör hänvisningen i 10 kap. 1 § AIFM-föreskrifterna omfatta även 15 kap. 7–11 §§ Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersrörelse. På grund av ett förbiseende har hänvisningen i 10 kap. 1 § AIFM-föreskrifterna kommit att omfatta hela 15 kap. trots att bemyndigande först nu kommer att finnas när det gäller hänvisningen till 15 kap. 7–11 §§. Från och med den 3 juli 2015 är de aktuella bestämmelserna i Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersrörelse tillämpliga när en AIF-förvaltare tillhandahåller sidotjänsten ta emot och vidarebefordra order i fråga om finansiella instrument. AIFM-

föreskrifterna kommer därmed att stämma överens med lydelsen av den aktuella bestämmelsen i LAIF.

Dessutom har ett par justeringar gjorts som inte har någon betydelse i sak, utan är av språklig eller redaktionell karaktär.

Fondbolagens förening har anfört att det finns oklarheter när det gäller Finansinspektionens förutsättningar att i 10 kap. 1 § AIFM-föreskrifterna hänvisa till vissa andra bestämmelser i Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersrörelse än dem som behandlas ovan. Oklarheterna har enligt föreningen sin grund i att det i 3 kap. 2 § tredje stycket LAIF inte finns någon hänvisning till 8 kap. 15–20 och 33 §§ lagen om värdepappersmarknaden. Finansinspektionen kommer att närmare överväga de oklarheter som föreningen har påtalat, men har ingen möjlighet att göra så inom ramen för detta regelprojekt. Föreningens påpekanden ger alltså inte anledning till några ändringar i förhållande till det remitterade förslaget.

2.3 Datum för ikraftträdande

Finansinspektionens ställningstagande: Föreskrifterna träder i kraft den 3 juli 2015.

Remisspromemorian: Förslaget hade samma innehåll.

Remissinstanserna: *Sveriges Advokatsamfund och Svenska riskkapitalföreningen* ifrågasätter den korta tidsfrist som står till buds för att de berörda företagen ska hinna genomföra de förändringar som krävs. Övriga remissinstanser tillstyrker förslaget eller har inga invändningar mot det.

Finansinspektionens skäl: Föreskriftsändringarna innebär en anpassning till lagändringar som träder i kraft den 3 juli 2015. De ändringar som rör svenska AIF-förvaltares verksamhet utomlands (avsnitt 2.2) utgör en del av genomförandet av ändringar i AIFM-direktivet som medlemsstaterna ska tillämpa från och med den 3 juli 2015. Som Finansinspektionen redogör för i avsnitt 3.2 påverkas företagen sannolikt inte i någon större utsträckning av ändringarna eftersom de redan har anpassat sig till motsvarande krav för andra delar av verksamheten. Mot denna bakgrund bedömer Finansinspektionen att berörda företag bör vara redo att tillämpa 6 kap. AIFM-föreskrifterna den 3 juli 2015.

När det gäller inhämtande av information från kunder (avsnitt 2.3) kan Finansinspektionen ha förståelse för vad *Sveriges Advokatsamfund och Svenska riskkapitalföreningen* anför om den korta tid som bolagen får på sig att anpassa sin verksamhet till de nya kraven. Samtidigt träder lagändringarna, som inför kravet att inhämta informationen från kunder, i kraft redan den 3 juli 2015 och föreskrifterna utgör i denna del en precisering av lagbestämmelserna. Finansinspektionen har även i denna del bedömt att berörda företag endast behöver göra begränsade anpassningar (avsnitt 3.2). De nya kraven som följer av ändringarna i LAIF kommer att börja gälla oavsett om Finansinspektionens föreskrifter träder i kraft samma dag. Sammantaget bedömer

Finansinspektionen att den tid som företagen får på sig att anpassa sin verksamhet trots allt får anses tillräcklig.

3 Förslagets konsekvenser

Finansinspektionen redogör nedan för de konsekvenser som ändringarna i AIFM-föreskrifterna bedöms få för olika aktörer. Avsnittet inleds med en redogörelse för hur samhället och konsumenterna kan komma att påverkas av ändringarna. Därefter följer en beskrivning av konsekvenserna för företagen. Slutligen redogörs för konsekvenserna för Finansinspektionen och för hur ändringarna kan påverka de avgifter som berörda företag betalar till Finansinspektionen.

Störst konsekvenser får lagändringarna, medan konsekvenserna av ändringarna i AIFM-föreskrifterna är begränsade. Det går inte att helt separera konsekvenserna av lagändringarna från konsekvenserna av de ändringar som görs i AIFM-föreskrifterna. Ändringarna i AIFM-föreskrifterna är till stor del endast en precisering av de krav som följer av de nya bestämmelserna i LAIF. I redogörelsen nedan tar Finansinspektionen därför i viss mån hänsyn även till konsekvenserna av ändringarna i LAIF.

Sammantaget väntas de positiva effekterna av ändringarna överväga de negativa. Ändringarna innebär ökade möjligheter för bolagen att gränsöverskrida med sin verksamhet. Det ökar utbudet och därmed också konkurrensen, vilket är positivt för konsumenter och kan ge positiva effekter på samhällsekonomin i stort.

3.1 Konsekvenser för samhället och konsumenterna

AIFM-direktivets syfte är att främja den finansiella stabiliteten och den inre marknaden samt att öka transparensen. I AIFM-direktivet och LAIF finns bestämmelser som innebär att AIF-förvaltare med tillstånd kan förvalta och marknadsföra AIF-fonder till professionella investerare i andra länder inom EES efter att ha underrättat berörd myndighet. Någon motsvarande reglering finns för närvarande inte för erbjudande och tillhandahållande av de tjänster som avses i 3 kap. 2 § LAIF i andra länder inom EES, dvs. diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och vissa andra sidotjänster.

Ändringarna i AIFM-föreskrifterna bidrar i viss utsträckning till en ökad effektivitet för bolagen i allmänhet och en tillgång till fler investeringsalternativ för konsumenterna. En möjlig negativ konsekvens av de krav som kommer att ställas på AIF-förvaltare är att investerarna kan få bära AIF-förvaltarnas kostnader för att följa kraven, genom att förvaltningsavgifterna höjs. Detta är dock svårt att förutse då utbudet av produkter samtidigt väntas öka, vilket i sin tur kan sänka priserna. Eventuella prisökningar är därmed sannolikt marginella.

3.2 Konsekvenser för företagen

3.2.1 Berörda företag

Finansinspektionens ändringar i AIFM-föreskrifterna berör förvaltare av alternativa investeringsfonder med tillstånd enligt LAIF. I dagsläget finns det 50 förvaltare av alternativa investeringsfonder med ett sådant tillstånd. Av dessa har i dag 23 AIF-förvaltare även tillstånd för diskretionär förvaltning av investeringsportföljer. Av dessa 23 har i sin tur endast 7 tillstånd att ta emot och vidarebefordra order i fråga om finansiella instrument.

Ändringarna i AIFM-föreskrifterna bör inte medföra några ytterligare krav, skyldigheter eller administrativt arbete än de som i dag gäller för en AIF-förvaltare som gränsar ut med förvaltning av en alternativ investeringsfond i ett EES-land. För en AIF-förvaltare som gränsar ut med diskretionär förvaltning av investeringsportföljer eller något sidotillstånd innebär ändringarna ett krav på att underrättelsen till Finansinspektionen ska vara skriven på engelska. Vidare tillkommer en bestämmelse om vad en anmälan om väsentliga ändringar enligt 6 kap. 6 § LAIF ska innehålla.

Sannolikt kommer bolagen inte att påverkas i någon större utsträckning av ändringarna. Det beror på att de flesta AIF-förvaltare som väljer att gränsa ut med tillhandahållandet av diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och sidotjänster redan har gränsat ut med förvaltning av en alternativ investeringsfond i ett EES-land och därmed anpassat sig till motsvarande krav för den verksamheten.

Något större konsekvenser för företagen kan införandet av kravet på att inhämta information från kunder få. I dagsläget är det dock endast 7 AIF-förvaltare som har tillstånd att ta emot och vidarebefordra order i fråga om finansiella instrument.

Som nämnts ovan träder ändringarna i AIFM-föreskrifterna i kraft redan den 3 juli 2015, vilket innebär att bolagen får en relativt kort tid på sig att anpassa sin verksamhet till de nya kraven. Men mot bakgrund av att bolagen endast bedöms behöva göra begränsade anpassningar, och då avsikten är att lagändringarna ska träda i kraft den dagen, anser Finansinspektionen att tiden är tillräcklig (se även avsnitt 2.3).

3.2.2 Kostnader för företagen

Gränsöverskridande verksamhet

Eftersom de uppgifter som företagen ska lämna till Finansinspektionen inte skiljer sig från de som redan lämnas in, väntas kostnaderna för företagen knappt påverkas alls.

När det gäller kostnaden för en AIF-förvaltare att upprätta olika handlingar som ska lämnas in till Finansinspektionen, så innebär ändringarna inte heller

någon större förändring i form av ökade kostnader. Detta eftersom det sedan tidigare funnits krav på att upprätta dessa handlingar vid förvaltning av en alternativ investeringsfond i ett EES-land.

De företag som kan komma att påverkas mest av ändringarna är de AIF-förvaltare som väljer att gränsa ut med endast diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och vissa sidotjänster, dvs. inte med förvaltningen, eftersom dessa inte tidigare har upprättat någon sådan underrättelse. De uppgifter som en AIF-förvaltare ska lämna in i samband med en sådan underrättelse är få. Det handlar om en engångskostnad², som beräknas uppgå till cirka 2 600 kronor (2 timmar x 1 300 kronor).

En AIF-förvaltare som väljer att gränsa ut med sina sidotillstånd genom ett underrättelseförfarande är skyldig att anmäla väsentliga ändringar av de uppgifter som lämnats i en sådan underrättelse till Finansinspektionen. Kostnaderna för att upprätta en sådan anmälan beräknas uppgå till cirka 1 950 kronor (1,5 timmar x 1 300 kronor). Kostnaderna uppstår endast om AIF-förvaltaren gör en väsentlig ändring.

Inhämtande av information från kunder

Det nya kravet om inhämtande av information från kund innebär att en AIF-förvaltare med sidotillstånd att ta emot och vidarebefordra order i fråga om finansiella instrument ska tillämpa 15 kap. 7–11 §§ i Finansinspektionens föreskrifter om värdepappersrörelse. En AIF-förvaltare med ett sådant sidotillstånd måste därmed inhämta information från kunder för att kunna göra en passandebedömning. För att göra en passandebedömning behöver bolagens befintliga blanketter eller system troligtvis anpassas och justeras för att ta emot sådan information. Denna anpassning bör dock begränsas eftersom en AIF-förvaltare med detta sidotillstånd redan har ett tillstånd för diskretionär förvaltning av investeringsportföljer. Det bör således finnas system för att hantera denna anpassning eftersom det redan ställs krav på informationsutbyte med kunder när bolagen tillhandahåller diskretionär portföljförvaltning och investeringsrådgivning. Möjligen behöver AIF-förvaltaren informera eller vidareutbilda personal med anledning av det nya kravet om inhämtade av information. Kostnaderna för att anpassa systemen eller blanketterna och för att informera och vidareutbilda personal beräknas uppgå till mellan 6 500 kronor (5 timmar x 1 300 kronor) och 13 000 kr (10 timmar x 1 300 kronor) beroende på AIF-förvaltarens storlek och systemets omfattning.

Sveriges Advokatsamfund ifrågasätter rimligheten i Finansinspektionens beräkningar av företagens kostnader för att uppfylla kraven i de reviderade föreskrifterna. Advokatsamfundet anser att kostnaderna kommer att överskrida uppskattningarna med bred marginal. Finansinspektionen konstaterar att beräkningen av kostnaderna för företagen utgör en uppskattning som kan

² Enligt Tillväxtverkets databas uppgår kostnaden för att ta fram en anmälan om gränsöverskridande verksamhet, enligt lagen om investeringsfonder, till 708 kronor. Mätningen genomfördes år 2012.

komma att avvika från företagens faktiska kostnader. De anpassningar som företagen behöver göra med anledning av föreskriftsändringarna är dock ett fåtal och av mindre omfattning. Finansinspektionen delar därmed inte Sveriges Advokatsamfunds bedömning av kostnadernas storlek.

3.3 Konsekvenser för Finansinspektionen

För Finansinspektionens del kommer ändringarna i AIFM-föreskrifterna att innebära en ny ärendetyp. Finansinspektionens arbetsbelastning bedöms dock inte öka påtagligt med anledning av dessa ärenden.

Avgiften som kommer att tas ut för prövning av den nya ärendetypen beräknas bli något lägre än avgiften för ärenden som gäller underrättelse om gränsöverskridande förvaltning av AIF-fonder i ett annat land inom EES. Detta beror på att Finansinspektionen har bedömt att handläggningen blir mindre omfattande än handläggningen av de ärenden som gäller när en AIF-förvaltare gränsöverskrider med förvaltningen. Om underrättelsen däremot avser både förvaltning av en alternativ investeringsfond i ett annat land inom EES och tillhandahållandet av diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och sidotjänster, blir avgiften samma som i dag.

Som en följd av att företag får möjlighet att även gränsöverskrida med tillhandahållandet av diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och sidotjänster, kommer också den ordinarie ärendehantering hos Finansinspektionen att bli något mer omfattande. Detta gäller underrättelser om gränsöverskridande verksamhet om tillhandahållande av diskretionär förvaltning av investeringsportföljer och sidotjänster samt anmälningar om andra ändringar av verksamheten. De internationella inslagen i den föreslagna regleringen innebär vidare en skyldighet för Finansinspektionen att fortsätta samarbeta med utländska behöriga myndigheter.